

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 20/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1193

“TÂM NGUYỆN TƯƠNG ỨNG, PHẬT NHẤT ĐỊNH SẼ ĐẾN TIẾP DẪN”

Chúng sanh vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc có tâm nguyện giống như người con xa nhà, lâu ngày không được về thăm Cha Mẹ. Tổ Sư Thiên Đạo nói, chúng ta phải nhớ về thế giới Tây Phương Cực Lạc như người con đang ngày nhớ, đêm mong được trở về quê hương thăm Cha Mẹ. Chúng ta làm mọi việc ở thế gian đến mức tốt nhất nhưng chúng ta không lưu lại ở trong tâm.

Ngày trước, Ngài Bảo Chí Công được nhà vua mời đến xem cung nữ múa hát, sau khi xem xong nhà vua hỏi Ngài Bảo Chí Công: “*Ngài nhìn thấy các cung nữ biểu diễn có hay không?*”. Ngài Bảo Chí Công trả lời là Ngài không biết. Nhà vua ngạc nhiên không hiểu tại sao Ngài Bảo Chí Công ngồi cạnh nhà vua nhưng Ngài lại không xem các cung nữ biểu diễn. Ngài Bảo Chí Công tâu với nhà vua: “*Ngày mai, Ngài hãy cho một tên tử tù đến xem cung nữ múa hát, trên đầu tên tử tù đội một thau nước đầy nếu tên tử tù không để một giọt nước nào bắn ra ngoài thì tên tử tù sẽ được thoát tội chết*”. Ngày hôm sau, sau buổi diễn kết thúc, nhà vua hỏi thì tên tử tù thấy buổi biểu diễn có hay không thì tên tử tù nói: “*Thần phải lo giữ thau nước để không bị mất mạng nên thần không có tâm trí để xem ca múa*”. Khi đó nhà vua đã hiểu được tâm cảnh của Ngài Bảo Chí Công! Người có tâm mong cầu vượt thoát sinh tử phải giống như tên tử tù đội thau nước trên đầu.

Chúng ta phải toàn tâm, toàn lực, cẩn trọng trong mọi việc vì nếu chúng ta lơ là một chút thì chúng ta sẽ phải luân hồi sinh tử, chúng ta sẽ phụ lòng Phật Bồ Tát. Chúng ta tu hành có thành tựu thì chúng ta có thể tiếp nối huệ mạng của Phật Bồ Tát, thay Phật Bồ Tát tiếp độ chúng sanh. Chúng ta vẫn còn “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” thì chúng sanh nhìn vào chúng ta họ sẽ không có niềm tin vào Phật pháp. Tâm chúng ta thanh tịnh, hạnh chúng ta thuần thiện thì chúng ta sẽ có ảnh hưởng sâu sắc đối với chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Trong mười phương Chư Phật có vị Phật có thể độ một đại thiên thể giới, có vị Phật có thể độ đến hai, ba thậm chí mười, hai mươi đại thiên thể giới, phạm vi rộng độ chúng sanh của các Ngài vô cùng lớn. Phật A Di Đà có tâm nguyện độ chúng sanh tận hư không khắp pháp giới. Chúng sanh trong chín pháp giới trong tất cả cõi nước chư Phật chỉ cần có tín nguyện sâu dày, trì danh niệm Phật, phát nguyện vãng sanh thì Phật A Di Đà sẽ bình đẳng đến tiếp dẫn. Nguyện lực của Phật A Di Đà lớn hơn nguyện lực của tất cả các chư Phật**”. Chúng ta muốn đồng tâm, đồng nguyện với Phật A Di Đà thì chúng ta phải mở rộng tâm đến tận hư không, khắp pháp giới. Đây chính là: “**Từ bi khắp pháp giới. Thiện ý khắp nhân gian**”. Hiện tại, tâm của chúng ta vẫn còn rất nhỏ hẹp, giữa các đoàn thể, giữa các gia đình, giữa người với người vẫn chưa thể hòa hợp. Chương ngại chính là do chúng ta tự tạo ra. Nếu chúng ta còn một tập khí, phiền não thì tất cả những tập khí, phiền não khác cũng còn vì vậy chúng ta không được dung dưỡng bất cứ tập khí, phiền não nào!

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải dụng tâm thanh tịnh niệm Phật. Trong một câu Phật hiệu có đầy đủ Tín- Nguyện- Hạnh. Chúng ta tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật thì câu Phật hiệu của chúng ta sẽ tương ứng với Phật A Di Đà**”. Chúng ta niệm Phật mà tâm chúng ta vẫn mong cầu thì chắc chắn chúng ta sẽ không tương ứng được với Phật A Di Đà. Hàng ngày, trong đời nhân xử thế tiếp vật chúng ta vẫn dùng tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta dùng tâm chân thành, thanh tịnh để đối nhân xử thế tiếp vật thì chúng ta mới có thể dụng tâm chân thành, thanh tịnh để niệm Phật.

Có người nói, với người tốt thì họ khởi tâm chân thành, thanh tịnh, đối với người ác thì họ dùng tâm khác vậy thì họ đã có hai tâm. Chúng ta gặp chương ngại đều là do cách chúng ta dụng tâm. Nhiều người học Phật không có thành tựu nên họ bỏ không học Phật nữa để học theo tà ma, ngoại đạo. Họ cho rằng từ khi họ học pháp này thì mọi việc trong cuộc sống của họ đều thuận ý vừa lòng. Chúng ta có tâm phàm phu, nếu dụng vọng, thị hiếu của chúng ta được thỏa mãn thì chắc chắn chúng ta sẽ đi vào vòng sinh tử, luân hồi. Chúng ta thường không nhận thấy chương ngại đến từ nơi tâm của chúng ta mà chúng ta cho rằng chương ngại đến từ lời giáo huấn của Phật Bồ Tát.

Lớp học của chúng ta đã có rất nhiều người đến và đi, khi tôi chia sẻ bài, tôi luôn khởi tâm chia sẻ cả với những chúng sanh ở tầng không gian khác. Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ở tầng không gian khác hướng về học Phật còn nhiều hơn chúng ta!**”. Chúng sanh ở tầng không gian khác không có thân, họ chịu tác động của nghiệp lực, khổ nói không ra lời nên họ có tâm tha thiết, mong cầu học Phật. Chúng ta có thân nên chúng ta chệnh mảng, chúng ta dành

quá nhiều thời gian cho việc ăn, ngủ, hưởng thụ. Chúng ta ngày một già, thân thể, trí tuệ của chúng ta ngày càng kém nếu chúng ta mong chờ ngày mai mình sẽ “*ting tăn*” hơn thì chúng ta chắc chắn sẽ không có ngày đó!

Tôi không nghĩ là tôi có thể học được xong 1200 Chuyên đề, có những ngày tôi nghĩ đây là buổi học sau cùng! Nhiều lần tôi không nhìn thấy màn hình trước mặt, tôi phải cố gắng thì mới nhìn thấy chữ trên bài giảng của Hòa Thượng. Hòa Thượng luôn nhắc: “***Chúng ta phải nỗ lực một cách đặc biệt hơn bình thường!***”. Nếu chúng ta hơi đau đầu chúng ta cho phép mình nghỉ ngơi thì chúng ta sẽ luôn có lý do để nghỉ. Những việc có thể giúp chúng ta vượt qua tập khí, phiền não, lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải nỗ lực làm.

Khi Hòa Thượng 45 tuổi, Ngài bị bệnh nặng trong một tháng, Hòa Thượng nghĩ rằng mình đã hết tuổi thọ nên Ngài đã buông xả tất cả để chuyên tâm niệm Phật. Có những người khi sinh tử đến họ vẫn tiếc nuối chưa muốn buông xả, chúng ta phải học buông xả ngay khi chúng ta còn khỏe. Tôi vô cùng trân trọng một giờ học Phật pháp này, buổi sáng tôi luôn thức dậy sớm hơn chuông báo thức. Nếu sau giờ học mà tôi có thể ra đi luôn thì tôi sẽ dễ dàng có thành tựu hơn so với tôi ra đi vào những thời điểm khác.

Khi con gái tôi tổ chức lễ cưới, có rất nhiều thủ tục cần tiến hành nhưng tôi vẫn thức dậy học vào buổi sáng như bình thường. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta mới tương ứng được với cõi tịnh. Con gái tôi tổ chức lễ rước dâu vào buổi sáng hôm sau thì chiều tối ngày hôm trước tôi mới về đến nhà. Mọi người đều ngạc nhiên, mọi người cho rằng tôi phải về từ trước đó một tuần để chuẩn bị. Hiện tại, tâm của chúng ta rất động, chúng ta dùng tâm này để niệm Phật thì chúng ta chỉ gieo duyên được với Phật. Chúng ta có chướng ngại trên con đường tu hành chính là do cách dụng tâm của chúng ta. Hòa Thượng nói: “***Tâm thanh tịnh là trong tâm chúng ta chỉ có một câu “A Di Đà Phật”***”. Nếu trong tâm chúng ta vẫn còn phiền não, vướng mắc, bận tâm thì tâm chúng ta đã không thanh tịnh

Hòa Thượng nói: “***Phiền não là thất tình, ngũ dục. Phân biệt, chấp trước là vọng niệm. Tâm chúng ta vẫn còn phiền não, vọng niệm thì tâm chúng ta không thanh tịnh. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta không thể có thành tựu. Hàng ngày, chúng ta chưa có thời gian thanh tịnh dài thì ít nhất trong ngày, chúng ta cũng phải có một khoảng thời gian thanh tịnh***”. “*Thất tình*” là hỷ, nộ, ái, lạc, ái, ác, dục. “*Ngũ dục*” là tài, sắc, danh, thực, thù. Trong một giờ học vào buổi sáng này, tâm tôi luôn cảm thấy an, vạn duyên buông bỏ.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta niệm Phật chính là chúng ta đang tu tâm thanh tịnh. Chúng ta phải hiểu rõ đạo lý này! Người niệm Phật phải buông xuống thân tâm thể giới.***”

Chúng ta ít đi một phần tham luyến, chấp trước thì chúng ta có thêm một phần vãng sanh. Chúng ta buông xả cả những việc thế gian và xuất thế gian thì tâm chúng ta liền thanh tịnh". Sau khi giảng bài xong, tôi thường không nhớ là tôi vừa nói về chủ đề gì.

Hòa Thượng nói: "*Thánh hiệu "A Di Đà" là đức hiệu từ tự tánh của chúng ta. Chúng ta dùng tâm thanh tịnh niệm Phật thì chúng ta liền tương ứng với Phật A Di Đà. Tâm nguyện tương ứng, cảm ứng đạo giao thì khi chúng ta lâm chung Phật sẽ liền đến tiếp dẫn*". Nhiều người niệm Phật không có thành tựu vì họ dùng tâm còn một chút tham luyến, chấp trước để niệm Phật. Chướng ngại chính là từ ở nơi ta!

Hòa Thượng nói: "*Thân, tâm, hạnh của chúng ta thanh tịnh thì mỗi niệm của chúng ta sẽ tương ứng với thế giới Tây Phương Cực Lạc. Việc cần làm thì chúng ta làm nhưng khi cần ra đi thì chúng ta phải tay ra đi!*". Trong những bài gần cuối 1200 chuyên đề, Hòa Thượng luôn nhắc nhở chúng ta giữ tâm thanh tịnh niệm Phật. Người thế gian thường lo lắng về công danh sự nghiệp, chúng ta làm giáo dục Thánh Hiền thì chúng ta vướng mắc vào việc làm giáo dục. Chúng ta tận tâm tận lực làm nhưng chúng ta không vướng mắc trong tâm, khi nào cần ra đi thì chúng ta tự tại ra đi!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!